

पत्रुसका लेखहरूमा

यस अध्यायको मूल पदहरू: १ पत्रुस १:१८,१९, कलस्सी १:१३,१४, यशैया ५३:१-१२, यूहन्ना ११:२५ र २ पत्रुस १:१।

यस अध्यायको स्मरण गर्नुपर्ने मूल सार पद: "क्रुसमा आफ्नो शरीरलाई झुण्डिन दिनुभएर येशू खीष्ट आफैले हाम्रा पापहरू बोक्नुभयो। (यशैया ५३:५)। उहाँले त्यसो किन गर्नुभयो भन्दा पापको मामिलामा हामी सकेसम्म मरितुल्य होऔं। त्यसले गर्दा हामी उचित धार्मिक तथा परमेश्वरीय जीवन बिताउन अग्रसर हुन सकौं। "उहाँकै चोट तथा घाऊहरूले तिमीहरू निको भएका छौं" (यशैया ५३:५)।" (१ पत्रुस २:२४ रूपान्तरित)।

पत्रुसको नजरको केन्द्रबिन्दु येशू खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब त हामी स्पष्ट भइसकेको हुनुपर्छ। येशू खीष्ट पत्रुसको निम्ति त्यो विषयबस्तु हो जुन कि उनको पत्रमा सुनौलो धागोको रूपमा बुनेको पाउँछौं।

१ पत्रुसको पहिलो अध्यायको मुखारमै पत्रुसले आफूलाई येशू खीष्टको प्रेरित अर्थात् उहाँले पठाउनुभएको जन भनेर उल्लेख गर्दछन् भने उनको पत्रको अन्तिम हरफमा "येशू खीष्टमा विश्वास गर्ने तिमीहरू सबैलाई परमेश्वरले शान्ति दिउन्" भनेर आफ्नो पत्रको अन्त्य गर्दछन् (१ पत्रुस ५:१४ रूपान्तरित)। त्यसकारण पत्रुसको लेखको सुरुदेखि अन्तसम्मको मूल विषयबस्तु नै येशू खीष्ट हुनुभएको पाइन्छ।

पत्रुसले धेरै कुराहरूको चर्चा गर्दछन्। येशूले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो सो नै ती चर्चाहरूको विषयबस्तु थियो। येशू हामीहरूको बलि हुनुभएको थियो भनेर पत्रुसले भन्दछन्। येशूले भोगनुभएको महाकष्टलाई पनि उनले औँल्याउँछन्। येशूको कष्ट नै हामीहरूको निम्ति उदाहरण बनेको छ भनेर उनले जिकिर गर्दछन्। येशू मृत्युबाट बोरि उठ्नुभएको बारेमा पनि उनले छलफल गर्छन्। येशू खीष्ट नै मसीह, क्रिस्टोज (*Christos*) वा परमेश्वरले अभिषेक गर्नुभएको व्यक्ति भनेर उनले ठोकुवा गर्छन्। त्यसको अर्थ येशू नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने बढि प्रमाण १ पत्रुसमा हामी देख्न सक्छौं। उहाँ मानव चोला लिएर आउनुभयो। उहाँ आउनुभयो, जिउनुभयो र साथै मर्नुभयो ताकि

हामी सबैमा अनन्त जीवनको आशाले सुसज्जित भएर अर्थमूलक जीवन बिताउन सकौं।

पत्रुसको पहिलो पत्रलाई फेरि दोहोर्न्याएर हेर्नेछौं तर यसबेला येशूकै बारेमा मात्र कस्ता शिक्षाहरू हामीलाई उनले पढाउन चाहन्छन् भनेर अझ बढि केलाएर हेर्नेछौं।

१. येशू, हामीहरूको बलि (कलस्सी १:१३,१४)

बाइबलको प्रथम पुस्तकदेखि अन्तसम्म सुनको धागोजस्तो एक अत्यन्त महान् विषयबस्तुले बुनिएको पाइन्छ। सम्पूर्ण बाइबलको मूल विषयबस्तु नै त्यो हो भन्न सकिन्छ। त्यो विषय हो: पापी मानिसहरूको मुक्तिको निम्ति परमेश्वरले गरिरहनुभएको गृह कार्य। उत्पत्तिको पुस्तकमा उल्लेख गरिएको आदम र हव्वाको पतनदेखि प्रकाशको पुस्तकमा उल्लेखित शारीरिक अभिलाषामा डुविरहने बेबिलोनरूपी प्रतीकको स्वभाव बोकेका मानिसहरूलाई पापबाट उद्धार गर्न परमेश्वरको प्रयास भइरहेको विषयबस्तु बाइबलले खुलासा गर्दछ। पाप तथा दुष्ट स्वभावमा हराइरहेका मानिसहरूलाई उद्धार गर्न परमेश्वरले सुरुदेखि अन्तसम्म प्रयास गरिरहनुभएको तथ्य बाइबलले बताउँछ (लूका १९:१०)। पत्रुसले लेखेका आफ्ना पत्रहरूमा उक्त विषयबस्तु पनि उज्यालो तारा जस्तै चम्किरहेको हामी पाउँछौं।

पापबाट अलग वा स्वतन्त्र भएर परमेश्वरको चाहना अनुसार बिजयी जीवन बिताउनु भनेको के हो भनेर देहायका पदहरूले प्रस्तुत गर्दछ। फेरि हामीहरूलाई मुक्तिको निम्ति रगतको भूमिका पनि के छ भनेर ती पदहरूले बताउँछ। हेर्नुहोस: पत्रुस १:१७-२१ "१७ पनपक्ष नगरी मानिसको कामअनुसार इन्साफ गर्नुहुनेलाई पिता भनी पुकारा गर्छौं भने, तिमीहरूका प्रवासको सम्पूर्ण समय डरसँग बिताओ। १८ तिमीहरू जान्दछौं, कि आफ्ना पिता-पुर्खाबाट आएका व्यर्थका कुराहरूदेखि, सुन वा चाँदीजस्ता नाश हुने थोकहरूद्वारा दाम तिरी तिमीहरू छुट्टयाइएका होइनौं, १९ तर निष्खोट र निष्कलङ्क थुमाको जस्तो खीष्टको अनमोल रगतद्वारा दाम तिरी छुट्टयाइएका छौं। २० उहाँ सृष्टिभन्दा अगाडिदेखि नै नियुक्त हुनुभएको थियो, तर तिमीहरूका खातिर समयको अन्त्यमा प्रकट हुनुभयो। २१ उहाँद्वारा परमेश्वरमाथि तिमीहरूको भरोसा छ, जसले खीष्टलाई मृतकबाट जीवित पारेर महिमा दिनुभयो, ताकि तिमीहरूको विश्वास र आशा परमेश्वरमा रहिरहोस।" (रूपान्तरित) र कलस्सी १:९-१४ "९ यसैकारण हामीले त्यो सुनेको दिनदेखि

उहाँको इच्छाको ज्ञानले सारा आत्मिक बुद्धि र समझमा तिमीहरू पूर्ण होओ भनेर बिन्ती गर्दै तिमीहरूका निमित्त प्रार्थना गर्न छोडेका छैनौं, १० र उहाँलाई पूर्ण रूपले प्रसन्न पार्ने प्रभुको योग्य जीवन बिताउँदै र प्रत्येक असल काममा फलवन्त हुँदै परमेश्वरको ज्ञानमा बढ्दै जान सक। ११ उहाँको महिमित शक्तिअनुसार आनन्दसाथ सबै सहनशीलता र धैर्यको लागि तिमीहरू सारा शक्तिसित बलिया होओ। १२ ज्योतिमा सन्तहरूका उत्तराधिकारका सहभागी हुन हामीलाई सक्षम तुल्याउनुहुने पितालाई धन्यवाद चढाओ। १३ उहाँले हामीलाई अन्धकारको राज्यदेखि छुटाउनुभयो, र आफ्ना प्रिय पुत्रको राज्यभित्र हामीलाई सार्नुभएको छ। १४ उहाँमा हाम्रो उद्धार, अर्थात् पापको क्षमा छ।"

१ पत्रुस १:१८, १९ येशूको मृत्युको आवश्यकता, अर्थ र मूल्यको बारेमा पत्रुसले वयान गर्छन्। ती पदहरूमा हामीलाई बुझाउन दुई महत्त्वपूर्ण प्रतीक वा शब्दचित्रहरू पत्रुसले उल्लेख गर्दछन्। पापबाट हामीलाई राहत दिन वा उद्धार गर्न हामीलाई रगतले किनिएको हो भन्ने पहिलो शब्दचित्रद्वारा पत्रुसले आफ्नो तर्क अघि सार्दछन्। दोस्रो शब्दचित्रमा पत्रुसले पशुबलिको उल्लेख गर्दछन्। कुनै वस्तुलाई छुटकारा गर्न वा उद्धार गर्न वा आफूमा ल्याउन पैसा तिरेर किनिन्छ भनेर दोस्रो शब्दचित्रले बताइएको छ। उद्धार वा कुनै वस्तुलाई बन्धकबाट छुटकारा गर्ने भन्ने शब्द बाइबलमा धेरै प्रकारले प्रयोग गरिएको छ। गरिबहरूले पैसाको कारण आफूहरूलाई बेचिन पर्दा तिनीहरूलाई छुटाउन वा उद्धार गर्न कसैले मोल तिरेर किनिने अवधारणा बाइबलको लेबीको पुस्तकको अध्याय २५को २५, २६ पदहरूमा उल्लेख गरिएको छ। अझ महत्त्वपूर्ण विषय त यो हो कि कुनै पनि दासलाई पैसा तिरेर उद्धार वा स्वतन्त्र गराउन सकिन्छ (लेबी २५:४७-४९)। मानिसहरूको अर्थहीन र शुन्य जीवनलाई येशू ख्रीष्टको अनमोल रगतले किनिएको वा उद्धार गरिएको छ भनेर पत्रुसले आफ्ना पाठकहरूलाई सूचित गराउँदछन् (१ पत्रुस १:१८, १९ रूपान्तरित)।

प्रेरित पावलले हिब्रूको पुस्तकमा कसरी पशुबलिले येशूको मृत्युलाई औल्याउँछ भनेर देखाइएको कुरामा पत्रुसले पूर्ण समर्थन जनाएको पाइन्छ। पुरानो करारको समयमा परमेश्वरको आराधना गर्ने पवित्र मन्दिरमा निष्खोट वा कुनै दाग नभएको थुमालाई पाप गरेको व्यक्तिले ल्याउँथ्यो। पापीले आफ्नो हात त्यस थुमाको टाउकोमा राख्थ्यो (लेबी ४:३२, ३३)। अनि त्यस पशुलाई मारिन्थ्यो। त्यसको केही रगत बेदीमा लेपिदिन्थ्यो। बाँकी रगत बेदीको मुनि खन्याइन्थ्यो (लेबी ४:३४)। पापको मोल तिर्न पशुलाई मारिन्थ्यो

(लेवी ४:३५)। (यो विधिले एक दिन येशू आउनुहुनेछ जो मर्नुभएर सबै बलिप्रथा अन्त्य हुनेछ भनेर देखाउँथ्यो)। त्यसकारण पत्रुसले येशूलाई निष्खोट तथा शुद्ध भनेर हामीहरू मर्नुपर्ने ठाउँमा उहाँ मर्नुभयो भनेर जिकिर गर्दछ। हामीहरूको पापको मोल उहाँले तिर्नुभयो। र उहाँको मृत्युले हामीहरूको पुरानो पापमय जीवनबाट मुक्त गर्नुभएको थियो। भविष्यमा हुने हामीहरूले भोग्नुपर्ने अनन्त मृत्युबाट उहाँको मृत्युले हामीलाई उद्धार गर्नुभएको थियो।

बाइबलको मत अनुसार हामीहरूको ठाउँमा कोही मारियो भने हामीहरूले पापको कारणले पाउनुपर्ने दण्डबाट छुटकारा पाउँछौं र त्यही नै हामीहरूको मुक्तिको महान् आशा हो। परमेश्वरमाथि पूर्णरूपमा भरपर्ने कारण के हो भनेर त्यस सत्य आत्मज्ञानले हामीलाई कसरी सिकाउँछ?

२. येशू खीष्टले पाउनुभएको प्रचण्ड कष्ट (यशैया ५३:१-१२)

इसाईहरूले प्रायजसो येशूको "प्रचण्ड वा महाकष्ट"को बारेमा चर्चा गर्दछन्। प्रचण्ड वा महाकष्ट भन्ने अङ्ग्रेजीमा पाशन (*passion*) भन्ने शब्दबाट आएको हो जस्को अर्थ "दुःख पाउनु" हो। येशूको महाकष्टको बारेमा चर्चा गर्दा प्रायजसो यस संसारमा रहनुहुँदा उहाँले भोग्नुभएको अन्तिम दिनका कष्टहरूलाई जनाउँछ। गधाको बछ्छेडामा चढेर यरुशलेममा राजकीय सम्मानमा प्रवेश गर्नुभएदेखि उहाँको क्रुसमा मृत्युसम्म भएको घटना चक्रलाई "येशूको प्रचण्ड महाकष्ट वा पाशन अभ क्राइस्ट" भनेर जनाउँछ।

हामीहरूको निम्ति येशूले पाउनुभएको दुःखलाई देहायका पदहरूले कसरी वर्णन गर्दछन्? हेर्नुहोस्: १ पत्रुस २:१८-२५ " १८ कमारा हो, सम्पूर्ण आदरपूर्वक आफ्ना मालिकहरूका अधीनमा बस। तिमीहरूमाथि दयालु र भला हुनेहरूका अधीनमा मात्र होइन, तर निर्दयीहरूका अधीनमा पनि। १९ परमेश्वरलाई सम्झेर कुनै मानिसले अन्यायपूर्ण कष्ट सहन्छ भने त्यो परमेश्वरमा प्रशंसनीय छ। २० किनभने तिमीहरूले खराब काम गरेर कुटाइ खाँदा धैर्यसँग सह्यौ भने यसमा ठूलो कुरो के छ र? तर तिमीहरूले असल गरेर पनि दुःख भोग्नुपर्दा धैर्यसँग सहन्छौ भने यो परमेश्वरमा ग्रहणयोग्य हुन्छ, २१ किनकि यसैको निम्ति तिमीहरू बोलाइएका हो। खीष्टले पनि तिमीहरूका निम्ति कष्ट भोग्नुभयो, अनि तिमीहरूका लागि एउटा उदाहरण छोडिजानुभयो, र तिमीहरू उहाँकै पाइलामा हिँड्नुपर्छ। २२ "उहाँले कुनै पाप गर्नुभएन, र उहाँको मुखमा कुनै छलको कुरा पाइएन। " २३ तिमीहरूले उहाँलाई अपमान गर्दा उहाँले साटो फेर्नुभएन। दुःख भोग्नुहुँदा उहाँले धम्की दिनुभएन। तर उचित

न्याय गर्नुहुनेमाथि उहाँले भरोसा राख्नुभयो। २४ हामी पापका लेखि मरेर धार्मिकताको लेखि जिउँ भनी उहाँले क्रूसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो। उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको भयौ। २५ किनभने तिमीहरू भेडाहरू झैं बरालिरहेका थियौ, तर अब तिमीहरूका आत्माको गोठाला र संरक्षककहाँ फर्किआएका छौ।" यशैया ५३:१-१२ "१ हाम्रो समाचार कसले विश्वास गरेको छ? र परमप्रभुको बाहुबल कसलाई प्रकट गरियो? २ ऊ उहाँको सामु कलिलो बोटजस्तो र सुक्खा जमिनबाट निस्केको जरोजस्तो बढ्यो। ऊसित हामीलाई आकर्षण गर्ने न केही सुन्दरता न त महत्त्व नै थियो। उसको अनुहारमा हामीलाई मन पर्ने केही थिएन। ३ ऊ मानिसहरूबाट घृणित थियो र इन्कार गरियो, अफसोसमा परेको मानिस र कष्टसित परिचित। ऊ त्योजस्तो थियो, जसलाई देखेर मानिसहरू आफ्ना मुख फर्काउँछन्। ऊ घृणित थियो, र हामीले उसलाई केही मोलको गनेनौं। ४ निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरू बोक्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिरकाइएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं। ५ तर ऊ त हाम्रा अपराधहरूका निम्ति छेडियो। हाम्रा अधर्मका निम्ति ऊ पेलियो। हामीमा शान्ति ल्याउने दण्ड उसमाथि पन्यो, र उसको कोराको चोटले हामी निको भयौं। ६ हामी सबै भेडा झैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ। ७ ऊ थिचोमिचोमा पन्यो, र उसलाई कष्ट पन्यो, तापनि उसले आफ्नो मुख खोलेन। मारिनलाई लगेको थुमाजस्तै ऊ डोच्याएर लगियो। आफ्नो ऊन कत्रनेको सामु भेडा मौन भए झैं उसले पनि आफ्नो मुख खोलेन। ८ अत्याचार र इन्साफद्वारा ऊ लगियो। उसका सन्तानका बारेमा कसले विचार गर्न सक्छ? किनकि ऊ जीवितहरूको देशबाट अलग गरियो, र मेरो प्रजाका अपराधको निम्ति उसमाथि कुटाइ पन्यो। ९ उसको चिहान दुष्टहरूसित बनाइयो, र मृत्युमा धनीहरू उसको साथमा थिए, यद्यपि उसले केही उपद्रव गरेको थिएन न त उसको मुखमा केही छल थियो। १० तापनि उसलाई चकनाचूर र कष्टमा पार्न परमप्रभुको इच्छा थियो, र परमप्रभुले उसको प्राणलाई दोषबलिझैं बनाउनुभए तापनि, उसले आफ्ना छोराछोरीलाई देख्नेछ र आफ्नो दिन बढाउनेछ र परमप्रभुको इच्छा उसकै हातमा उन्नत हुनेछ। ११ उसका प्राणको वेदनापछि उसले जीवनको ज्योति देख्नेछ र सन्तुष्ट हुनेछ। आफ्नो ज्ञानद्वारा मेरो धर्म दासले धेरैलाई धर्म बनाउनेछ, र उसले तिनीहरूका अधर्म बोक्नेछ। १२ यसैकारण महान्हरूसँगै उसलाई पनि म एक भाग दिनेछु, र उसले लूटको माल सामर्थीहरूसित

बाँड्नेछ। किनभने उसले आफ्नो जीवन मृत्युमा खन्यायो, र ऊ अपराधीहरूको गन्तीमा गनियो। किनकि उसले धेरैको पाप बोक्नो र उसले अपराधीहरूका निम्ति मध्यस्थता गर्‍यो।"

क्रुसमा येशूले पाउनुभएको महाकष्टको विशेष अर्थ छ। उहाँको शरीरलाई क्रुसमा टाँग्दा उहाँले हामीहरूको पापलाई बोक्नुभएको थियो (यशैया ५३:५)। उहाँले त्यो कार्य किन गर्नुभयो भन्दा पापको मामिलामा हामीहरू मरिसकेका हौं भनेर आभास पाऔं भनेर नै हो। अर्थात् पापसँग हामीहरूको कुनै सरोकार नहोस् भन्नको लागि उहाँ क्रुसमा टाँगिन्दा हामीहरूको पापलाई मारुनुभएको थियो। उहाँको चाहना थियो कि हामीहरूले धार्मिक अर्थात् उचित जीवन बिताउन सकौं। (१ पत्रुस २:२४ "हामी पापका लेखि मरेर धार्मिकताको लेखि जिऔं भनी उहाँले क्रुसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो। उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको भयो।" र प्रेरित ५:३० "हाम्रा पिता-पुर्खाका परमेश्वरले येशूलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभयो, जसलाई तपाईंहरूले काठमा टाँगेर मारुनुभएको थियो।" अर्को शब्दमा भन्ने हो भने पापले मृत्युलाई निम्त्याउँछ (रोमी ५:१२)। हामी स्वभावैले पाप गर्ने भएका हुनाले हामी मर्नु पर्छ अर्थात् अनन्त जीवनमा सहभागी हुन हामीहरूको अधिकार हुँदैन। तर निर्दोष र शिद्ध येशू हामीहरूको निम्ति मर्नुभयो। येशूले कुनै झुठो कुरो गर्नुभएको थिएन। हामी क्रुसमा मर्नुपर्ने थियो तर हामीहरूको सद्गामा उहाँ त्यहाँ मर्नुभयो। हामीहरूको ठाउँ उहाँले लिनुभएको कारणले, हामीहरूले मुक्तिको योजनामा सहभागी हुने अधिकार पायौं।

जब हामीहरूको मुक्तिको योजना कार्यन्वयन गर्न येशूले महाकष्ट भोगिरहनुभएको थियो त्यसबेला उहाँको परिस्थिति कस्तो थियो भनेर यशैया ५३:१-१२ले भनेको फेरि पढ्नुहोस्। यथार्थमा परमेश्वरको स्वभाव कस्तो छ भनेर ती पदहरूले हामीलाई बताउँछन्। परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर विभिन्न मानिसहरूले अडकल गर्छन् तर ती पदहरूले उहाँको चरित्रलाई कसरी खुलासा गर्छन्?

"अत्यन्त भयानक प्ररीक्षा तथा प्रलोभन देखाएर शैतानले येशूको हृदयलाई निचारेको थियो। चिहानपछि आफ्नो अवस्था कस्तो हुने छ भनेर मुक्तिदाताले देख्न सक्नुभएको थिएन। आफू चिहानबाट विजयी योद्धा भएर निस्कनेछु भन्ने आशालाई उहाँले अनुभव गर्नुभएको थिएन। सनातन परमेश्वर पिताले उहाँको बलिलाई स्वीकार गर्नुभयो भन्ने कुरा उहाँलाई थाहा थिएन। पाप भयानक तत्व हो र जसले गर्दा उहाँ र परमेश्वरको बीचमा सधैं बिछोड

हुनेछ भन्ने आभास् उहाँले पाउनुभएको थियो। पापमा फसिरहेको मानव जातलाई पापबाट फर्कन परमेश्वरको आवाजले घचघचाइरहेको हुन्छ। तर ती पापीहरूले परमेश्वरको दयालु आवाजलाई दबाइ रहँदा आखिरमा त्यस आवाज बिलाएर जान्छ। त्यसले गर्दा ती मानिसहरूको आफ्नै निर्णयले तिनीहरू परमेश्वरबाट अलग हुनजान्छन्, जसको फलस्वरूप तिनीहरू भयानक र गहिरो शोकको अनुभव गर्न बाध्य हुनुपर्नेछ। त्यस बिछोडले गर्दा ल्याउने भयङ्कर पीडाको अनुभव येशूले गर्नुभएको थियो। पापको बोझले गर्दा येशूले पिउनुपर्ने कचौरा अत्यन्त तितो भएको थियो। त्यस कचौरा एक प्रतीक थियो जुन क्रुसमा येशूलाई भोग्न अन्हाइएको थियो। पापले गर्दा आफ्नो पिताबाट सदाको निम्ति आफू बिछोड हुन बाध्य हुनुपर्नेछ भनेर येशूले सोचनुभएको थियो। त्यस सोचले परमेश्वरको पुत्रको हृदय छियाछिया भएको थियो।"-एलेन जी हाइट, द डिजाएर अफ एजेज, पृ. ७५३बाट रूपान्तरित।

हामीहरूको निम्ति येशू खीष्टले जुन पीडा भोग्न बाध्य हुनुपरेको थियो त्यसको प्रत्युत्तर हामीहरूको कस्तो हुनुपर्छ? १ पत्रुस २:२१को अनुसार कष्ट पाउँदा उहाँको सहनशीलता र धैर्यताको अनुसरण हामीले गर्नुपर्छ भनिएको छ। त्यस आह्वानलाई हामीले कसरी आत्मसात् गर्ने?

३. येशू जीवित भएर निस्कनुहुन्छ (यूहन्ना ११:२७)

देहायका पदहरूले अत्यन्त महान् आशाको बारेमा हामीलाई औल्याएका छन्। हामीहरूको निम्ति त्यस आशाको अर्थ के छ? हेर्नुहोस्: १ पत्रुस १:३,४,२१ " ३ परमेश्वर र हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका पिता धन्यका हुनुहुन्छ। उहाँको महान् कृपाले मृतकबाट येशू खीष्टको पुनरुत्थानद्वारा एउटा जीवित आशाको निम्ति हामी नयाँ गरी जन्मेका छौं।... ४ स्वर्गमा तिमीहरूका निम्ति साँचिराखेको उत्तराधिकार अविनाशी, विशुद्ध र नओइलने किसिमका छन्।... २१ उहाँद्वारा परमेश्वरमाथि तिमीहरूको भरोसा छ, जसले खीष्टलाई मृतकबाट जीवित पारेर महिमा दिनुभयो, ताकि तिमीहरूको विश्वास र आशा परमेश्वरमा रहोस्।, १ पत्रुस ३:२१ " यही पानी बप्तिस्माको एउटा रूप हो, जसले तिमीहरूलाई बचाउँछ। यो शरीरको मैला हटाएजस्तो होइन, तर शुद्ध विवेकको निम्ति परमेश्वरतर्फको एउटा प्रतिज्ञा हो। यसले मृतकबाट भएको येशू खीष्टको पुनरुत्थानद्वारा तिमीहरूलाई बचाउँदछ।", यूहन्ना ११:२५ " येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ। मलाई विश्वास गर्ने मर्नो भने पनि जीवित हुनेछ।", फिलिप्पी ३:१०,११ " १० म उहाँलाई र उहाँको

पुनरुत्थानको शक्ति जान्न सकूँ, र उहाँको मृत्युमा उहाँजस्तै भई उहाँका दुःख-भोगमा सहभागी हुन सकूँ। ११ सम्भव भए मरेकाहरूबाट म पुनरुत्थान प्राप्त गर्न सकूँ।" र प्रकाश २०:६ " ६ पहिलो पुनरुत्थानमा सहभागी हुनेहरू धन्य र पवित्र हुन्। यिनीहरूलाई दोस्रो मृत्युको शक्तिले केही गर्न सक्दैन, तर तिनीहरू परमेश्वर र ख्रीष्टका पूजाहारी भएर उहाँसँग एक हजार वर्षसम्म राज्य गर्नेछन्।"

येशूलाई विश्वास गरेको कारण महाकष्ट तथा सतावट सहिरहेकाहरूको निम्ति पत्रुसले प्रथम पत्र लेखेका थिए भनेर हामीले हेर्दा-तै। त्यसकारण पत्रको सुरुदेखि नै आफ्ना पाठकहरूलाई तिनीहरूको निम्ति पर्खिरहेको आशाको ध्यानतिर पत्रुसले आकर्षण गर्छन्। येशूभक्तहरूको निम्ति भएको आशा जीवित आशा हो भनेर पत्रुसले ठोक्नु गर्छन्। किन त? किनभने त्यो आशा येशू ख्रीष्टको मृत्युपछि भएको पुनरुत्थान आधारित छ (१ पत्रुस १:३)। येशूभक्तहरूलाई त्यस पुनरुत्थानले आशा दिन्छ। त्यस आशाले स्वर्गमा तिनीहरूको निम्ति दिइने अनन्त जीवनको बरदानलाई पर्खिबस्न अनुमति दिन्छ। त्यो कुनै बिलाएर जाने, नाशिने वा हराएर जाने बरदान होइन (१ पत्रुस १:४)। हो, वर्तमान समयमा सामना गर्नुपर्ने कतिपय परिस्थितिहरू अत्यन्त कठिन र खराब तथा आततायी हुनसक्छ। तर जब हामीहरूको दुःखकष्ट सिद्धिन्छ तब हामीहरूको निम्ति पर्खिरहेको परमेश्वरको उपहारलाई सोचेर हेर्नुपर्छ।

येशू ख्रीष्ट पुनरुत्थान हुनु नै हामीहरू पनि पुनरुत्थान हुनेछौं भन्ने प्रतिज्ञा हो (१ कोरन्थी १५:२०,२१)। पावलले यसरी पनि स्पष्ट गर्छन्, "यदि येशू मृत्युबाट बौरिन- उठ्नुभएको भए उहाँमाथि तिमीहरूले गरेको विश्वासको कुनै अर्थ हुन्दैनथ्यो। तिमीहरूको पाप क्षमा नभएर बसिरहेको हुन्थ्यो" (१ कोरन्थी १५:१७ रूपान्तरित)। तर शुभसमाचार त यो हो कि येशू मरेकोबाट बौरिउठ्नुभएको छ। मृत्युमाथि उहाँले विजय प्राप्त गर्ने शक्ति उहाँसँग छ भनेर उहाँले प्रमाणित गरेर देखाउनुभएको छ। त्यसकारण येशूभक्तहरूको आशा येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानमा आधारित छ। येशूको पुनरुत्थानको घटना कुनै काल्पनिक, मनगढन्ते वा परीकथा नभएर ऐतिहासिक तथ्य हो। यस संसारको अन्तको समयमा हुने पुनरुत्थानको बारेमा दिइने विद्याको जग नै येशूको पुनरुत्थान हो।

येशूले हामीहरूको निम्ति जे जति गर्नुभयो त्यसको शिखर बिन्दु नै पुनरुत्थानको प्रतिज्ञा हो। यदि अहिले हामी जसरी चिनिएकाछौं त्यसरी नै

चिनिने गरेर पुनरुत्थानको कबुल हामीमा नभएको भए हामी कुन आशाको निमित्त बाँच्ने त? (अर्थात् हामीहरूको अनन्त जीवन अस्तित्व विहिन भएर बिलाएर जाने भए यस संसारमा अर्थपूर्ण जीवन बिताउनुको औचित्य के छ र?

"येशूप्रति अगाध आस्था राख्नेहरूको निमित्त मृत्यु केवल निन्द्रामात्र हो। यो अन्धकार र मौनताको क्षणमात्र हो। येशूको निमित्त मर्नेहरूको जीवन परमपिता परमेश्वरमा हुनुभएको खीष्टभित्र लुकिरहेको हुन्छ। र जब "तिमीहरूको जीवन जो येशू हुनुहुन्छ, फेरि देखा पर्नुहुनेछ तब तिमीहरू पनि स्वर्गको महिमामा उहाँसँगै देखापर्नेछौ" (कलस्सी ३:४, यूहन्ना ८:५१,५२ रूपान्तरित)।...येशूको दोस्रो आगमनमा उहाँको निमित्त मर्ने अमूल्यका मृत्युहरूले उहाँको आवाज सुन्नेछन्। तिनीहरू मृत्युलाई पराजय गर्दै अनन्त जीवन र तेजस्वीमय महिमामा पस्सिनेछन्।"- एलेन जी हाइट, द डिजाएर अभ एजेज, पृ. ७८७बाट रूपान्तरित।

अन्तमा हुने मृत्युहरूको सबै मृत्युको बारेमा सोच्नुहोस्। त्यो कठोर छ, त्यसमा क्षमा भन्ने तत्व हुँदैन र त्यो वास्तविक छ। त्यसकारण हामीहरूको विश्वासमा पुनरुत्थानको प्रतिज्ञा गाभिएको किन अर्थपूर्ण छ? हामीले आशा गरेका, विश्वास गरेका शिक्षादीक्षाहरूलाई त्यस पुनरुत्थानले किन माथ गर्दछ?

४. येशू खीष्ट, मसीह वा परमेश्वरले अभिषेक गर्नुभएको व्यक्ति (दानिएल ९:२५)

यस संसारमा हुँदा येशूको कामको अत्यन्त निर्णायक लक्ष्यको बारेमा हामीले अघि हेरौं। जब येशूले आफ्ना चेलाहरूको मनलाई खोतल्ने एक प्रश्न सोध्नुहुन्छ तब त्यस लक्ष्यलाई चेलाहरूको सामु उघारिन्छ: "'म को हुँ भनेर तिमीहरू भन्छौ?" पत्रुसले जवाफ दिए, "तपाईं जीवित परमेश्वरको पुत्र, खीष्ट हुनुहुन्छ।"' (मत्ती १६:१५,१६)। "खीष्ट" र "मसीह" भन्ने दुवै शब्दहरूको अर्थ एउटै हो। खीष्ट वा क्राइस्ट (*Christ*) भन्ने शब्द ग्रीक अर्थात् युनानी भाषाको क्रिष्टोस (*Christos*)बाट आएको हो। हिब्रू भाषामा प्रयोग गरिने क्राइस्ट भन्ने शब्द मसीयाक (*mashiyach*) हो। यस शब्दको अर्थ "अभिषेक वा चुनिएको व्यक्ति"बाट आएको हो। पुरानो करारमा यो शब्दलाई धेरै प्रकारले प्रयोग गरेको पाइन्छ। (अझ यो शब्द पर्सियाको राजा साइरसलाई सम्बोधन गर्न प्रयोग गरिएको छ (यशैया ४५:१)। साइरस ती राजा थिए जो परमेश्वरलाई विश्वास नगर्ने र उहाँका आज्ञाहरू नमान्ने मानिसहरूबाट आएका थिए)। त्यसकारण त्यस पृष्ठभूमिलाई मनमा राख्दा पत्रुसले येशूलाई खीष्ट भनेर

किन सम्बोधन गरे भन्ने कुरालाई हामीले अझ राम्रोसँग बुझ्न सक्छौं। पुरानो करारभरि प्रायजसो प्रयोग गरिएको शब्द खीष्ट वा क्राइस्टको अवधारणालाई पत्रुसले प्रयोग गरेका थिए।

पुरानो करारमा देहायका पदहरूमा *मसीह वा अभिषेक* गरिएको भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ। ती पदहरूले अभिषेक गरिएको व्यक्तिलाई अर्को कुन शब्द सम्बोधन गरेर हामीलाई सिकाउन खोजिएको छ सो पनि हेर्नुहोस्। येशूलाई *मसीह* हुनुहुन्छ भनेर पत्रुसले सम्बोधन गर्दा उनले उहाँ *अभिषेक* गरिएको व्यक्ति भनेर बुझेका थिए भने हामीले कसरी बुझ्न सक्छौं? हेर्नुहोस्: भजन २:२ " परमप्रभु र उहाँका अभिषिक्त जनको विरुद्धमा पृथ्वीका राजाहरू खडा हुन्छन्, र शासकहरू आपसमा सल्लाह गर्छन्। ", भजन १८:५० "उहाँले आफ्ना राजालाई महान् विजय दिनुहुन्छ, र उहाँका अभिषिक्त राजा दाऊद र तिनका वंशमाथि उहाँले सदासर्वदा आफ्नो अचूक करुणा देखाउनुहुन्छ। ", दानिएल ९:२५ " थो जान र बुझ, यरूशलेमको पुनर्स्थापन र पुनर्निर्माण गर्न यो आदेश जारी गरेको समयदेखि अभिषिक्त जन, अर्थात् एक शासक नआउञ्जेलसम्म सात सातहरू' र बयसट्टी सातहरू' हुनेछन्। गल्ली र सुरुडहरूसहित यसको पुनर्निर्माण हुनेछ, तर दुःखको समयमा। ", १ शमूएल २४:६ " दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, 'भैले आफ्ना मालिक, परमप्रभुका अभिषिक्त जनको केही हानि गर्ने कुरा मबाट परै रहोस्। किनकि उहाँ परमप्रभुका अभिषिक्त जन हुनुहुन्छ। " र यशैया ४५:१ " परमप्रभुले आफ्नो अभिषिक्त कोरेसलाई (साइरस राजा) यही भन्नुहुन्छ, जाति-जातिहरूलाई पराजित गर्न, राजाहरूलाई हातहतियाररहित तुल्याउन, त्यसको सामुन्ने ढोकाहरू खोल्न, र मूल ढोकाहरू बन्द हुन नदिन म त्यसको दाहिने हात समात्छु। "

येशू, मसीह हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्न लगाउन परमेश्वरले नै पत्रुसलाई अगुवाई गर्नुहुन्छ (मत्ती १६:१६,१७)। तर मानव दृष्टिकोणले मसीह को हुनुहुन्छ र उहाँले के गर्नुहुन्छ भन्ने वास्तविक तथ्यलाई पत्रुसले बुझ्न सकेको थिएन। अझ महत्त्वपूर्ण कुरालाई कोट्याउँदा येशूले के गर्नुहुनेछ सो कुरालाई पत्रुसले बुझ्न सकेको थिएन भनेर भन्न सकिन्छ।

येशू, मसीह नै हुनुहुन्छ भन्ने कुरालाई पत्रुसले राम्रोसँग बुझ्न नसकेको हुनसक्छ। यस मामिलामा पत्रुस एकलै छैन अर्थात् कतिले उहाँलाई चिन्न सकेको थिएन र छैन पनि। मसीहको बारेमा इसाएलमा धेरै धारणाहरू थिए। माथि उल्लेख गरिएका पदहरूले मसीह वा अभिषेक गरिएको व्यक्तिको बारेमा

पूरा जानकारी दिइएको पाइन्दैन। तर मसीहले के गर्नुहुनेछ र को हुनुहुनेछ भन्ने आभासचार्हीं कुनै न कुनै रूपमा देखाइएको पाइन्छ।

मसीह दाउदको बंशबाट र बेथलहेममा जन्मिनुहुनेछ भनेर यूहन्ना ७:४२ले उल्लेख गरेको छ। उनले पुरानो करारको यशैया ११:१-१६ र मीका ५:२लाई उद्धृत गरेर सो पुष्टि गरेका थिए। तर राजा दाउदले के गरेका थिए सोही मसीहले पनि गर्नुहुनेछ भनेर प्रायजसो सबै यहूदीहरूको दिमागमा खेलिरहेको थियो। मसीहलाई रोमीहरूले क्रुसमा झुन्डाएर मारिनेछ भन्ने कुरालाई कसैले पनि सोचेका थिएनन्।

पत्रुसले आफ्ना पत्रहरू लेखेको समयसम्म पुगदा येशू मसीह हुनुहुन्छ भन्ने आत्मज्ञानलाई स्पष्टसँग बुझ्न सकेका थिए। (येशूलाई पत्रुसले १ पत्रुस र २ पत्रुसमा येशू खीष्ट भनेर १५ पल्ट सम्बोधन गरेका थिए)। पतित मानिसको निमित्त येशू खीष्टले के गर्नुहुनेछ सो कुरालाई पत्रुसले राम्रोसँग बुझेका थिए।

५. परमेश्वरको मसीह, येशू (यूहन्ना २०:२८)

येशू मसीह हुनुहुन्छ र उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने आत्मज्ञानलाई पत्रुसले बुझेका थिए। त्यसकारण पत्रुसले धेरै कष्टको सामना गर्दै पत्रहरू लेख्ने समयसम्म पुगदा मसीह परमेश्वर आफै हुनुहुन्छ भन्ने निष्कर्षमा पुग्न सकेका थिए। "प्रभु" अर्थात् "स्वामी" भन्ने सम्बोधन धार्मिक सम्बोधन नै हुनुपर्छ भन्ने छैन। तर त्यसको अर्थ परमप्रभु सनातन परमेश्वर पितालाई पनि सम्बोधन गर्न सकिन्छ। १ पत्रुस १:३ र २ पत्रुस १:८,१४,१६मा येशू नै मसीह, खीष्ट र प्रभु हुन् भनेर पत्रुसले ठोकुवा गर्दछन्। पत्रुसले येशूलाई प्रभु वा स्वामी भनेर जिकिर गर्दछन्।

येशूलाई प्रभु भनेर सम्बोधन गर्नुको अर्थ नयाँ करारका अरू लेखकहरूसँग उनले सहमति जनाएको पाउँछौं। येशू र परमेश्वरसँगको सम्बन्ध भनेको पिता र पुत्रको सम्बन्ध हुन् भनेर उनले बयान दिन्छन् (१ पत्रुस १:३)। १ पत्रुस १:१०मा येशूलाई प्रिय पुत्रको रूपमा पनि सम्बोधन गरिएको छ। अर्को शब्दमा भन्ने हो भने स्वर्गमा उहाँको पद, मर्यादा अर्थात् उहाँको स्तर र अधिकार परमेश्वर पितासँगको येशूको विशेष सम्बन्धले गर्दा आएका हुन् भन्न खोजिएको हो।

दुई हजार वर्ष अघि मानव चोला लिएर जन्मनु भएका येशू कुनै ध्यान, तपस्या, त्याग गरेर र विद्या आर्जन गरेर सिद्ध अर्थात् स्वामी वा जगतगुरु हुन गएको होइन तर उहाँ परमेश्वर नै मानव चोला लिएर आउनुभएको हो भनेर

देहायका केही पदहरूले कसरी जिकिर गर्दछन्? हेर्नुहोस्: २ पत्रुस १:१ "येशू ख्रीष्टको दास र प्रेरित सिमोन पत्रुसबाट, र हाम्रा परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको धार्मिकतामा हाम्रो जस्तै अनमोल विश्वास प्राप्त गर्नेहरूलाई।", यूहन्ना १:१-५ "१ आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। २ उहाँ आदिमा परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। ३ सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन। ४ उहाँमा जीवन थियो, र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो। ५ त्यो ज्योति अन्धकारमा चम्कन्छ, र अन्धकार त्यसमाथि विजयी भएको छैन।" र यूहन्ना २०:२६-२९ "२६ आठ दिनपछि उहाँका चेलाहरू फेरि घरभित्रै थिए। थोमा पनि तिनीहरूसँग थिए। ढोकाहरू बन्द थिए, तर येशू भित्र प्रवेश गर्नुभयो, र माझमा उभिएर भन्नुभयो, "तिमीहरूलाई शान्ति! " २७ तब उहाँले थोमालाई भन्नुभयो, "तिम्रो औंला यहाँ राख, र मेरा हातहरू हेर। तिम्रो हात बढाएर मेरो कोखमा हाल। शङ्का नगर, तर विश्वासी होऊ।" २८ थोमाले उहाँलाई भने, "मेरा प्रभु, र मेरा परमेश्वर। " २९ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "तिमीले मलाई देखेको कारणले ममाथि विश्वास गरेका हो। तर तिनीहरू धन्य हुन्, जसले मलाई देखेका छैनन् र पनि विश्वास गर्छन्।"

"हाम्रा परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्ट" (रूपान्तरित) भनेर पत्रुसले २ पत्रुस १:१मा उल्लेख गर्दछन्। ग्रीक भाषामा "उहाँ" भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ जुन शब्दले परमेश्वर पिता र मुक्तिदातालाई सम्बोधन गर्दछ। त्यसको अर्थ "परमेश्वर" र "मुक्तिदाता" येशू नै हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गरिएको हो। येशू ख्रीष्ट पूर्णरूपमा परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने धेरै प्रमाणहरूमा एक स्पष्ट प्रमाण २ पत्रुस १:१ले दिँदछ।

प्रथम सताब्दीका इसाईहरूले येशूको बारेमा बुझ्न धेरै कठिन संघर्ष गर्नुपरेको थियो। तर अलि अलि गरेर येशूको बारेमा सत्यतथ्यहरू तिनीहरूले नयाँ करारमा एकत्रित पारेका थिए। परमेश्वर पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा तिन व्यक्तित्वहरू हुनुहुन्छ भनेर पत्रुसले स्पष्ट रूपमा भनेका छन्। (उदाहरणमा, १ पत्रुस १:३ र १ पत्रुस १:१७मा पिता र पुत्र अलग व्यक्तित्वहरू हुन् भनेर उल्लेख गरिएको छ। १ पत्रुस १:१२ र २ पत्रुस १:२१मा पवित्र आत्माको बारेमा सम्बोधन गरिएको छ)। यी त्रिएक परमेश्वर फरक फरक व्यक्तित्व हुन् भनेर नयाँ करारका बाँकी सबै पुस्तकहरूमा हामी हेर्न सक्छौं। फेरि त्यसैबखत नयाँ करारमा येशू पूर्ण रूपमा दिव्य परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर देखाइएको छ भने पवित्र आत्माको बारेमा पनि त्यही देखाइएको छ। समय

बित्तै जाँदा त्रीएक परमेश्वरको रहस्यलाई बुझाउन खोज्ने क्रममा चर्चले तिन परमेश्वर-एकै व्यक्तित्वमा छन् भन्ने शिक्षालाई बिकसित गरेको थियो। यो शिक्षालाई त्रीएक परमेश्वर वा अङ्ग्रेजीमा ट्रिनिटी (Trinity) भनिन्छ। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको २८वटा मौलिक सिद्धान्त वा मूल विश्वासहरूमध्ये त्रीएक परमेश्वरको अवधारणा पनि एक हुन्। त्यसकारण पत्रुसका लेखहरूमा येशू मसीह हुनुहुन्छ र परमेश्वर आफै पनि हुनुहुन्छ भन्ने स्पष्ट चित्र पत्रुसले कोरेको हामी पाउँछौं।

येशूको जीवन र मृत्युको बारेमा सोच्नुहोस्। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने आत्मज्ञानको महसुस गर्नुहोस्। त्यस तथ्यले हामी कस्तो खालको परमेश्वरको उपासक हौं भनेर देखाउँछ? हामीले उहाँलाई प्रेम र विश्वास किन गर्नुपर्छ?

उपसंहार:

"नयाँ करार लेखिएको प्रायजसो भाषा ग्रीक वा युनानी हो। ग्रीक भाषामा मसीहलाई क्रिस्टोस (*Christos*) भनिन्छ। त्यसको अर्थ "अभिषेक गरिएको व्यक्ति" हो। हिब्रू भाषामा मसीहको अर्थ यहूदीहरूलाई उद्धार गर्ने व्यक्ति भनेर सम्बोधन गरिएको छ। परमेश्वरका जनहरूलाई नयाँ युग ल्याउने उहाँका सहयोगी त्यस उद्धारकर्ता हुनुहुनेछ भनेर इस्राएलीहरूको धारणा थियो। दुवै हिब्रू भाषा र ग्रीक भाषामा मसीह भन्ने शब्दको जग "अभिषेक" वा तेल खन्याइएको वा चुनिएकोबाट आएको हो। त्यसकारण येशूलाई "खीष्ट" भनेर सम्बोधन गरिँदा परमेश्वरको निमित्त विशेष काम गर्न छुट्याइएको व्यक्ति येशू नै हुनुहुन्छ भनेर नयाँ करारका लेखकहरूले जिकिर गरेको पाउँछौं।

"येशू आफैले "मसीह" भन्ने शिर्षकलाई ग्रहण गर्नुभएको थियो। तर उहाँले त्यो शब्द प्रयोग गर्न आफ्ना चेलाहरूलाई उचाल्नुभएको थिएन। किन त? किनभने त्यस शब्द राजनैतिक आशाको रूपमा यहूदीहरूको बीचमा प्रचलित थियो। एक दिन मसीह आउनुभएर तिनीहरूको राजनैतिक इच्छा पूरा गर्नेछ भन्ने यहूदीहरूको लोक धारणा थियो। ती यहूदीहरूले तिनीहरूका शत्रुहरू रोमीहरूलाई नाश गर्न चाहेका थिए। त्यस आशाले गर्दा येशूलाई प्रयोग गरिने "मसीह" शब्द कठिन भएको थियो। सार्वजनिक रूपमा येशूलाई मसीह भनेर सम्बोधन गरेको उहाँले चाहनुभएन। आफ्नो कामलाई व्याख्या गर्न पनि उहाँले त्यो शब्द प्रयोग गर्न चाहनुभएको थिएन। तर जब पत्रुसले येशूलाई मसीह भनेर सम्बोधन गरे तब उहाँले त्यसको प्रतिवाद वा विरोध

गर्नुभएन (मत्ती १६:१६,१७)। न त उहाँले सामरी स्त्रीले उहाँ मसीह हुनुहुन्छ भनेर (यु हन्ना ४:२५,२६) सम्बोधन गर्दा उहाँले असहमति जनाउनुभयो। आफू मसीह हुनुहुन्छ भन्ने तथ्यलाई येशूले जान्नुभएको थियो। यो कुरा मर्कूस ९:४१मा मर्कूसले येशूको वचनको बारेमा लेखा दिँदा पुष्टि गरिएको छ। यहाँ आफ्ना चेलाहरूमध्ये एक जनालाई एक गिलास पानी दिँदा तिनीहरू मसीह वा ख्रीष्टमा भएको कारणले उहाँलाई नै दिएको ठहर्छ भनेर उहाँले भन्नुभएको थियो।

चिन्तनमननः

- अ. यशैया ५३:१-१२ फेरि पढ्नुहोस्। येशूले हाम्रो निम्ति के गर्नुभएको थियो भनेर ती पदहरूले कसरी बताउँछन्? त्यस अध्याय पढेर हाम्रो निम्ति येशूले गर्नुभएको कामको सूची बनाउनुहोस्। हामीहरूको सट्टामा येशूले दुःखकष्ट भोग्नुभएको थियो भन्ने स्पष्ट वयान ती पदहरूले हामीलाई कसरी देखाउँछन् ? हामीहरूको सट्टा उहाँ हुनुभएको त्यसको आवश्यकता किन छ?
- आ. थिचोमिचो तथा अत्याचारमा परेकाहरूलाई मरेपछि तत्काल इनाम पाउनेछ भनेर चित्त बुझाउन बाइबलको प्रतिज्ञालाई कतिले प्रयोग गरेको इतिहासभरि पाउँछौं। उदाहरणमा तिनीहरूले यो भन्न सक्छन्: "हो, यस जीवनमा तपाईंलाई कष्ट भएको छ। तर त्यसलाई सुधार्न वा परिवर्तन गर्न कोशिश नगर्नुहोस्। तर येशूको आगमनमामात्रै नजर राखेर चल्नुहोस्।" त्यस सत्यलाई गलत ढँगमा प्रयोग गर्न सजिलो छ। त्यसले गर्दा धेरै मानिसहरूले इसाईहरूले गरिने अनन्त जीवनको विश्वासलाई लत्याएको पाउँछौं। यस बाइबलको प्रतिज्ञालाई दावी गर्ने तर नबुझिकन गलत ढंगमा प्रयोग गर्नेलाई तपाईं के भन्नुहुन्छ?
- इ. येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वरको स्वभावलाई देखाउन त्यस सत्य आत्मज्ञानले हामीलाई कसरी सिकाउँछ? यो सत्य मानव जातिको निम्ति किन सुसमाचार हो?

परमेश्वर विश्वासीलो र भरपर्दो श्रीमान हुनुहुन्छ-भाग ३

बर्षहरू बित्दैजाँदा परमेश्वरले उहाँको प्रेमको बारेमा विशेष प्रमाणहरू मलाई दिनुभएको थियो। मैले विवाह गर्नुभन्दा धेरै वर्ष अघि मैले एक जना युवकले मिठोसँग पियानो बजाएको सुनेको थिएँ। त्यसप्रति म धेरै प्रभावित भएको थिएँ। त्यसबेला मैले प्रार्थना गरेकी थिएँ कि यदि भविष्यमा मेरा छोराछोरीहरू भए तिनीहरूले पनि पियानो बजाउन सिकोस् र परमेश्वरको महिमा गरोस् भन्ने चाहना गरेकी थिएँ। परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो। मेरी छोरी सङ्गीतमा साँच्चिकै प्रतिभाशाली थिइन्। उनलाई पियानो सिकाउन मसँग कहिलै पनि पैसा थिएन। तर उनीसँग स्वाभाविकै सङ्गीतको दक्षता थियो। उनको साथी थियो जोसँग पियानो थियो। जब उनी साथीको घरमा जान्थिन् तब तिनीहरूले उनलाई पियानो बजाउन अनुमति दिन्थे। उनले औपचारिकरूपमा कहिल्यै पनि पियानो सिकेकी थिइन्। तर परमेश्वर उनको शिक्षक हुनुभएको थियो। उनी अत्यन्त मनमोहक तरिकाले पियानो बजाउँछिन् र उनी देशभर नै पियानो बजाउन प्रख्यात भएकिथिइन्। रमाइलो कुरो त यो छ कि उनले परमेश्वरको महिमा गर्छिन्। उनले चर्चमा पियानो बजाउँछिन्। धेरै मानिसहरू उनले बजाएको सुन्नमात्र भएपनि चर्चमा आउँछन्।

आपत परेको बेलामा खर्च गर्न मसँग कहिल्यै पनि पैसा हुँदैनथ्यो। एक दिन मेरो छोरो साइकल चलाउँदै थियो। एउटा मोटरले उसलाई हानेर भाग्यो। कसैले उसलाई मेरो घरमा पुऱ्याइदियो। उसको कुममा चोट लागेको थियो र उसलाई धेरै ठाउँहरूमा घाऊ लागेको थियो।

त्यो दिन मेरो जेठान घरमा भेट्न आउनुभइको थियो। उहाँ डाक्टर हुनुहुन्थ्यो। भेटघाटपछि उहाँ दुई पल्ट जान खोज्नुभयो र फेरि बस्नुभयो। उहाँ घरबाट जान उभिरहनुभएको थियो तब मानिसहरूले मेरो चोटचोट लागेको छोरोलाई घरमा ल्याइपुऱ्याए। मेरो जेठानले उसको सेवासुश्रुवा गर्नुभयो। उहाँले उसलाई अस्पतालमा लानुभयो र औषधी उपचार गर्नुभयो। उसलाई चाहिने औषधी पनि मेरो जेठानले किनिदिनुभयो। अनि मेरो छोरोलाई उहाँले घरमा ल्याउनुभयो र भन्नुभयो, “म तिम्रो घरमा आज बिहान धेरै बेर बस्ने थिइन। तर कुनै चिजले वा कसैले हतारमा नजानु भनेर मलाई अन्हायो। अब मलाई थाहा भयो त्यो त परमेश्वरको आवाज रहेछ।”

हो, परमेश्वर मेरो पति हुनुहुन्छ भनेर म साँच्चिकै भन्न सक्छु। मेरा छोराछोरीहरू उहाँको हुन्। म भर्खरकी विधवा भएतापनि मेरो कठिन समयमा सहयोग गर्नुभएकोमा म परमेश्वरको महिमा गर्छु। उहाँको नाउँको जय होस्।

२०१७सालको सब्बथ स्कुलको दोस्रो त्रैमासिकको भेटी वेस्ट-सेन्ट्रल अफ्रिका डिभिजनमा जानेछ। बाबक विश्वविद्यालयमा चाहिने युवालय र ग्याबोनमा नयाँ स्कुल स्थापना गर्न खर्च गरिनेछ। तपाईंहरूले दिलखोलेर गरेको सहयोगको निम्ति धन्यवाद।

(लेखक एलिस ग्वेट क्यामरुनको यावन्दे भन्ने ठाउँमा रहन्छिन् र काम गर्छिन्)।